

Wtorek, 21 października 2008 r.

46. uważa, że Globalny Fundusz Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej jest w tym kontekście niezwykle istotnym instrumentem, który mógłby odegrać istotną rolę w projektach na rzecz wydajności energetycznej i w promowaniu energii odnawialnej w krajach rozwijających się;

47. wzywa Komisję do pilnego opracowania wyczerpującego programu, mającego na celu ograniczenie wylesiania i degradacji obszarów leśnych w krajach rozwijających się, obejmującego promowanie dobrowolnych umów o partnerstwie w ramach programów w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (FLEGT) oraz zawierającego konkretne wnioski dotyczące mechanizmów finansowania, które należy przedstawić na konferencji stron konwencji w sprawie zmian klimatu (COP 14), która odbędzie się w grudniu 2008 r. w Poznaniu; podkreśla znaczenie takich mechanizmów, które zapewniają rekompensatę nie tylko z tytułu uniknięcia emisji gazów cieplarnianych, lecz także ze względu na różnorodność biologiczną i korzyści rozwojowe dla lasów;

48. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że Komisja nie przedstawiła jeszcze jasnych, rygorystycznych wniosków zakazujących importu drewna oraz produktów drewnianych pochodzących z nielegalnych wyrębów na rynek UE; wzywa Komisję do przedstawienia takich wniosków bez dalszej zwłoki;

49. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Zarządzanie i partnerstwo na poziomie krajowym i regionalnym i podstawy dla projektów w dziedzinie polityki regionalnej

P6_TA(2008)0492

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2008 r. w sprawie zarządzania i partnerstwa na szczeblu krajowym i regionalnym, i podstawy dla projektów w dziedzinie polityki regionalnej (2008/2064(INI))

(2010/C 15 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 158 i 159,
- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego ogólne zasady dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie funduszy strukturalnych”), a szczególnie jego art. 11 zatytułowany „Partnerstwo”,
- uwzględniając agendę terytorialną UE, kartę lipską na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich, jak również pierwszy program działania na rzecz wdrożenia agendy terytorialnej Unii Europejskiej,
- uwzględniając badanie sporządzone przez departament tematyczny Parlamentu w sprawie polityki strukturalnej i spójności zatytułowane „Zarządzanie i partnerstwo w ramach polityki regionalnej”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 25.

Wtorek, 21 października 2008 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów (COTER-IV-17) i opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie zarządzania i partnerstwa (EESC 1177/2008),
 - uwzględniając opinię rozpoznawczą Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowaną „W kierunku zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich: wyzwania i szanse” (EESC 737/2008),
 - uwzględniając „praktyczny przewodnik po europejskim finansowaniu badań naukowych, rozwoju i innowacji” opracowany przez Komisję,
 - uwzględniając drugi cykl europejskiego programu URBACT (2007-2013), mającego ułatwić wymianę doświadczeń między europejskimi miastami, a w szczególności siedem nowych sieci tematycznych dotyczących zarządzania,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0356/2008),
- A. mając na uwadze, że interes i dobrobyt obywateli leżą w centrum polityki europejskiej, krajowej i regionalnej, a wyższy poziom zarządzania i partnerstwa mający na celu osiągnięcie wyższego poziomu koordynacji i współpracy pomiędzy różnymi organami jest korzystny dla wszystkich obywateli Unii,
- B. mając na uwadze, że praktyczne rozwiązania, jakich oczekują obywatele w zakresie usług publicznych (takich jak transport publiczny, woda pitna, mieszkania socjalne i szkolnictwo publiczne) można wypracować jedynie przy skutecznym zarządzaniu za pomocą dwóch uzupełniających się systemów: z jednej strony systemu instytucjonalnego przewidującego rozdział obowiązków i środków budżetowych pomiędzy państwem a władzami regionalnymi i lokalnymi, a z drugiej strony systemu partnerstwa, który skupia różne podmioty publiczne i prywatne zainteresowane tą samą kwestią na danym obszarze,
- C. mając na uwadze konieczność zwrócenia uwagi na definicję „partnerstwa” zawartą w rozporządzeniu w sprawie funduszy strukturalnych, zgodnie z którym państwa członkowskie tworzą „partnerstwa z władzami i podmiotami takimi jak:
- a) właściwe władze regionalne, lokalne i miejskie, a także inne właściwe władze publiczne;
 - b) partnerzy gospodarczy i społeczni;
 - c) dowolny inny odpowiedni organ reprezentujący społeczeństwo obywatelskie, partnerów działających na rzecz ochrony środowiska, organizacje pozarządowe oraz instytucje odpowiedzialne za wspieranie równouprawnienia kobiet i mężczyzn;”
- D. mając na uwadze, że partnerstwo uwzględniające wszystkie społeczności i grupy narodowe może przynieść korzyści oraz wartość dodaną przy wdrażaniu polityki spójności poprzez zwiększenie zgodności z prawem, zagwarantowanie przejrzystości oraz lepszą absorpcję środków oraz że powinno ono również zostać ocenione pod względem wartości społecznej i obywatelskiej;
- E. mając na uwadze, że jak największy udział różnych partnerów przy opracowywaniu programów operacyjnych zapewni powstanie dokumentu, który w pełni uwzględnia specyfikę danego terytorium oraz najlepiej odpowiada na potrzeby i wyzwania tego obszaru,

Wtorek, 21 października 2008 r.

- F. mając na uwadze, że ściślejsze partnerstwo z uniwersytetami i instytucjami edukacji policealnej lub technologicznej, jak również zaangażowanie sektora prywatnego może wpływać korzystnie na strategię w ramach agencji lizbońskiej oraz polityki UE w dziedzinie badań i innowacji,
- G. mając na uwadze, że kapitał społeczny w postaci aktywnego wolontariatu jest pozytywnie związany z regionalnym wzrostem gospodarczym oraz stanowi istotny czynnik zmniejszania różnic między regionami,
- H. mając na uwadze, że szeroki udział partnerów wymienionych w rozporządzeniu w sprawie funduszy strukturalnych i lepsza współpraca pomiędzy podmiotami zaangażowanymi w realizację programów i projektów finansowanych z funduszy strukturalnych i funduszu spójności umożliwia zwiększenie skuteczności polityki spójności i efektu dźwigni,
- I. mając na uwadze, że zintegrowane podejście nie powinno wyłącznie uwzględniać aspektów gospodarczych, społecznych i środowiskowych rozwoju terytorialnego, lecz również prowadzić do koordynacji interesów poszczególnych zainteresowanych podmiotów przy uwzględnieniu specyfiki danych obszarów, aby sprostać lokalnym i regionalnym wyzwaniom,
- J. mając na uwadze, że dla zapewnienia dalszego zrównoważonego rozwoju terytorialnego niezbędna jest lepsza koordynacja poszczególnych polityk publicznych na wszystkich zaangażowanych szczeblach administracyjnych i skuteczne zarządzanie,
- K. mając na uwadze, że koncepcja zintegrowanego podejścia jest obecnie uważana za niezbędną oraz że konieczne jest teraz zapewnienie jej rzeczywistego zastosowania w praktyce,
- L. mając na uwadze, że polityka strukturalna stanowiła drugą największą pozycję w budżecie Unii Europejskiej w okresie programowania 2000-2006 i jest najważniejszą polityką Unii w latach 2007-2013;
- M. mając na uwadze, że należy zorganizować skuteczniejsze i przejrzyste dla wszystkich funkcjonowanie poszczególnych władz, podmiotów publicznych i prywatnych bez potrzeby przenoszenia prawnych kompetencji i tworzenia nowych władz, umożliwiając każdemu z tych podmiotów większą skuteczność dzięki wzajemnej współpracy,
- N. mając na uwadze, że należy przewidzieć jak największy udział władz regionalnych i lokalnych w negocjacjach dotyczących nowych wspólnotowych przepisów, a zwłaszcza w negocjacjach przyszłego pakietu prawnego dotyczącego polityki spójności,
- O. mając na uwadze, że koncepcja obszarów zamieszkania i pracy polega na uwzględnieniu najważniejszych podstawowych obszarów przy rozważaniu podstawowych kwestii związanych z życiem codziennym obywateli (transport, usługi publiczne, jakość życia, zatrudnienie i lokalna działalność gospodarcza, bezpieczeństwo itp.),
- P. mając na uwadze, że skuteczne zarządzanie można usprawnić poprzez właściwe planowanie przestrzenne,
- Q. mając na uwadze, że umiejętność „zarządzania projektem” przez podmioty zaangażowane w realizację polityki spójności jest zasadniczym czynnikiem przyczyniającym się do poprawy i ułatwienia zarządzania,
- R. mając na uwadze, że należy wykorzystać pozytywne doświadczenia w zakresie nowych metod zarządzania i partnerstwa, w tym metody, które zostały już wypróbowane z pozytywnym skutkiem w programach funduszy europejskich, takie jak metoda LEADER i dotacja globalna (zgodnie z art. 42 i 43 rozporządzenia w sprawie funduszy strukturalnych);
- S. mając na uwadze, że odpowiednie struktury i strategie komunikacji na wszystkich etapach wdrażania i oceny polityki, opracowanej w ścisłej współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi, poprzez promowanie przekazywania informacji wszystkim grupom społeczeństwa wspierają przejrzystość, czynne uczestnictwo i pełne prawo własności,

Wtorek, 21 października 2008 r.

Zarządzanie i fundusze wspólnotowe

1. wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do pełnego wykorzystywania potencjału różnych funduszy wspólnotowych (funduszy strukturalnych, wspólnotowego programu ramowego badań naukowych i rozwoju oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich) służących wspieraniu rozwoju regionalnego i miejskiego w celu ułatwienia zintegrowanego finansowania;
2. zachęca władze krajowe, regionalne i lokalne do częstszego stosowania zintegrowanego podejścia w obecnym okresie programowania;
3. proponuje, aby w ramach przyszłej polityki spójności zasada zintegrowanego podejścia była obowiązkowa; uważa, że stosowanie tej zasady trzeba rozpocząć w określonych ramach czasowych;
4. proponuje, aby w celu uproszczenia i zwiększenia skuteczności przeprowadzić ocenę wykonalności połączenia w przyszłej polityce spójności po roku 2013 poszczególnych funduszy wspólnotowych, przede wszystkim Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich;
5. zauważa, że standardowe i jasne procedury stanowią element dobrego zarządzania i w związku z tym zwraca się do Komisji oraz państw członkowskich, aby we współpracy z władzami regionalnymi i lokalnymi, uwzględniając należycie sugestie i opinie potencjalnych beneficjentów, zbadały bezzwłocznie — w ramach czasowych, które ma określić Komisja — jak uprościć i zrationalizować procedury oraz dokonać jaśniejszego podziału odpowiedzialności w dziedzinie wdrażania polityki spójności celem zmniejszenia obciążenia biurokratycznego zainteresowanych podmiotów;
6. apeluje do Komisji o promowanie stosowania art. 56 rozporządzenia w sprawie funduszy strukturalnych, który przewiduje przekazywanie wkładów rzeczowych na przedsięwzięcia współfinansowane przez UE;

Zarządzanie i partnerstwo

7. wzywa Komisję do sporządzenia bilansu wdrożenia zasady partnerstwa przez państwa członkowskie w ramach sporządzania narodowych strategicznych ram odniesienia i programów operacyjnych oraz do przedstawienia go Parlamentowi, określając czynniki powodzenia lub porażki zarządzania oraz do zbadania w szczególności, w jakim stopniu opinie i sugestie partnerów zostały uwzględnione przy sporządzaniu programów operacyjnych;
8. wzywa Komisję do sporządzenia wytycznych zawierających jasną definicję i kryteria oceny oraz określających instrumenty, narzędzia i dobre praktyki (dotyczące między innymi selekcji partnerów) służących łatwiejszemu wprowadzaniu w życie skutecznych partnerstw, zgodnie z art. 11 rozporządzenia ogólnego w sprawie funduszy strukturalnych, w poszanowaniu ram instytucjonalnych właściwych dla każdego państwa członkowskiego;
9. stwierdza, że proces partnerstwa może działać wyłącznie pomiędzy partnerami posiadającymi niezbędne kompetencje i zasoby, w związku z czym zwraca się do instytucji zarządzających o przyczynienie się do zwiększenia tego potencjału poprzez wcześniejsze przekazywanie partnerom w rozumieniu art. 11 rozporządzenia ogólnego w sprawie funduszy strukturalnych takich samych informacji, jakie są dostępne władzom oraz poprzez przydzielenie środków finansowych przeznaczonych na pomoc techniczną służącą wdrażaniu zasady partnerstwa, na przykład na cele szkoleniowe, zwiększenie potencjału i zwiększenie profesjonalizmu działań w ramach partnerstwa;
10. wyraża ubolewanie, że na wdrażanie zasady partnerstwa w bieżącym okresie programowania nie zarezerwowano żadnego konkretnego minimum środków z funduszy strukturalnych; wzywa Radę i Komisję do przeznaczenia w przyszłym prawodawstwie konkretnego minimum środków z funduszy strukturalnych na wdrażanie zasady partnerstwa;

Wtorek, 21 października 2008 r.

11. dostrzega ważną rolę wolontariatu w procesie partnerstwa i wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do wspierania i ułatwiania wartościowej pracy wolontariuszy, przez którą wnoszą oni swój wkład w ten proces oraz większego zaangażowania obywateli i organizacji lokalnych w lokalną demokrację w ramach partnerstwa wielopoziomowego;

12. przypomina o obowiązku publicznych konsultacji z obywatelami i organizacjami reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie w zakresie programowania celem odzwierciedlenia ich propozycji, a także podkreśla, że udział społeczeństwa obywatelskiego pomoże usankcjonować proces decyzyjny; stwierdza, że publiczny udział na etapie przygotowywania programów operacyjnych na lata 2007-2013 nie był tak udany jak przewidywano; w związku z czym zwraca się do Komisji o określenie dobrych praktyk i ułatwienie ich stosowania w celu zwiększenia udziału obywateli przed rozpoczęciem kolejnego okresu programowania;

13. nakłada na instytucje zarządzające obowiązek informowania partnerów o sposobie i poziomie uwzględnienia uwag zgłoszonych przez nich na różnych etapach procesu programowania funduszy strukturalnych;

14. przypomina, że partnerstwo może przyczynić się do skuteczności, wydajności, zgodności z prawem i przejrzystości wszystkich etapów programowania oraz wdrażania funduszy strukturalnych, a także może umocnić zobowiązanie do osiągnięcia przez programy założonych rezultatów oraz praw do ich własności; dlatego zwraca się do państw członkowskich i instytucji zarządzających o większe i wcześniejsze zaangażowanie partnerów we wszystkie etapy programowania i realizacji funduszy strukturalnych, w celu lepszego wykorzystania posiadanego doświadczenia i wiedzy;

15. zachęca państwa członkowskie do zapewnienia lepszej współpracy pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym poprzez tworzenie partnerstw publiczno — prywatnych przy wdrażaniu funduszy strukturalnych, jako że nadal nie wykorzystano wielu potencjalnych korzyści płynących z partnerstwa publiczno-prywatnego;

16. zauważa, że nowe państwa członkowskie nie stosowały się w pełni do zasady partnerstwa i dlatego jej wprowadzenie można było stopniowo usprawnić;

17. domaga się, aby kolejne rozporządzenia w sprawie funduszy strukturalnych zawierały szczegółowe przepisy mające na celu nadanie stosowaniu zasady partnerstwa mocy prawnie wiążącej, łącznie z łatwo weryfikowalnymi kryteriami;

Zarządzanie wielopoziomowe

18. zwraca się do państw członkowskich o jak najszybsze opracowanie konkretnych działań w ramach pierwszego programu działań na rzecz realizacji agendy terytorialnej Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie linii 3.1, w celu umocnienia wielopoziomowego zarządzania;

19. proponuje włączenie wymiaru zarządzania w ramach linii 4.1 pierwszego programu działania w zakresie wdrażania agendy terytorialnej Unii Europejskiej, który przewiduje opracowanie przez Europejską Sieć Obserwacyjną Planowania Przestrzennego (ESPON) nowych wskaźników spójności terytorialnej;

20. wyraża pogląd, że skuteczne zarządzanie wielopoziomowe musi się opierać na podejściu oddolnym; w tym kontekście wzywa władze lokalne i regionalne do zbadania możliwości zintensyfikowania współpracy oraz kontaktów z rządami krajowymi, jak również z Komisją oraz zaleca przeprowadzanie regularnych spotkań urzędników organów władzy krajowej, regionalnej i lokalnej;

21. zachęca państwa członkowskie do decentralizacji procesu wdrażania polityki spójności, aby umożliwić prawidłowe funkcjonowanie systemu wielopoziomowego zarządzania, z uwzględnieniem zasad partnerstwa i pomocniczości, a także zwraca się do nich o podjęcie niezbędnych działań prawnych i budżetowych w zakresie decentralizacji;

Wtorek, 21 października 2008 r.

22. podkreśla, że regionalny i lokalny potencjał administracyjny oraz jego stabilność i ciągłość stanowią warunek konieczny do wydajnej absorpcji funduszy oraz ich maksymalnej skuteczności; apeluje do państw członkowskich o zapewnienie odpowiednich struktur administracyjnych i kapitału ludzkiego w zakresie rekrutacji, wynagrodzenia, szkolenia, zasobów, procedur, przejrzystości i dostępności;

23. wzywa krajowe izby obrachunkowe do bardziej zdecydowanego odgrywania należytej roli w zakresie mechanizmów kontroli w celu zapewnienia, że środki są odpowiednio wydawane spełniając w ten sposób swoją rolę oraz do zwiększenia ich aktywności;

24. zachęca państwa członkowskie do powierzenia zarządzania funduszami strukturalnymi władzom regionalnym i lokalnym na podstawie uzgodnionych warunków i kryteriów, które przedmiotowe władze muszą spełniać, w celu większego zaangażowania ich w przygotowanie i realizację programów operacyjnych poprzez udział w formalnych strukturach koordynujących, lub przynajmniej do przyznania tym władzom dotacji globalnych z pełnym wykorzystaniem oferowanych przez nie możliwości, które umożliwią władzom regionalnym i lokalnym całkowity udział w mechanizmie wielopoziomowego zarządzania;

Zarządzanie a wymiar terytorialny

25. zwraca się do państw członkowskich, które nie dostosowały dotychczas krajowych przepisów w sposób umożliwiający wprowadzenie Europejskiego Ugrupowania Współpracy Terytorialnej (EUWT), aby jak najszybciej to uczyniły;

26. wzywa Komisję, aby zbadawszy, który poziom NUTS jest najbardziej odpowiedni, określiła obszary, na których w oparciu o zgromadzone doświadczenie wdrożyć można zintegrowaną politykę rozwoju terytorialnego, stanowiącą podstawę dla następujących przedsięwzięć, szczególnie:

- na poziomie obszarów zamieszkania i pracy, czyli miast, przedmieść i okolicznych obszarów wiejskich,
- na poziomie obszarów wymagających specyficznego podejścia tematycznego, takich jak masywy górskie, duże obszary leśne, parki narodowe, tereny zalewowe rzek, strefy przybrzeżne, regiony wyspowe czy obszary zdegradowane ekologicznie do opracowania podejścia do konkretnych obszarów;

Zarządzanie a instytucje Unii Europejskiej

27. pochwała większe uznanie roli władz regionalnych i lokalnych oraz umocnienie zasady pomocniczości w traktacie lizbońskim; zwraca się do instytucji europejskich o rozważenie już teraz konkretnych skutków tych zmian;

28. stwierdza, że nie istnieje w Radzie wyspecjalizowany organ do spraw polityki spójności, który zapewniłby strategiczny nadzór nad tą polityką, stanowiącą pierwszą pozycję w budżecie Unii i zwraca się do państw członkowskich o przewidzenie w ramach posiedzeń Rady specjalnych posiedzeń ministrów odpowiedzialnych za politykę spójności;

29. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w Komisji grup międzyresortowych, takich jak grupa ds. polityki urbanistycznej i grupa ds. zintegrowanego podejścia; zwraca się do Komisji o rozszerzenie tej koncepcji podejścia przekrojowego oraz o regularne informowanie Parlamentu i Komitetu Regionów o wynikach prac tych grup;

30. zobowiązuje się do zbadania możliwości dostosowania Regulaminu Parlamentu Europejskiego, tak aby umożliwić pracę przekrojową w kwestiach leżących w gestii kilku komisji parlamentarnych (grupy tymczasowe i inne), w szczególności w ramach prac grupy roboczej ds. reformy parlamentarnej;

31. zachęca Komitet Regionów do zwiększenia działań mających na celu rozwój praktyki zarządzania zarówno pod względem ilościowym, jak i jakościowym;

Wtorek, 21 października 2008 r.

Narzędzia promowania skutecznego zarządzania i partnerstwa

32. zwraca się do państw członkowskich i Komisji o wspieranie rozwoju działań edukacyjnych w zakresie zarządzania i partnerstwa, we współpracy z państwowymi i prywatnymi organizacjami oświatowymi i szkoleniowymi, aby stawić czoła poważnym wyzwaniom wspólnotowym;

33. apeluje do państw członkowskich o właściwe stosowanie planowania przestrzennego, aby pomogły w ułatwieniu osiągnięcia zrównoważonego rozwoju regionalnego;

34. zwraca się do wyłonionych w wyborach przedstawicieli i urzędników administracji krajowej, regionalnej i lokalnej oraz do partnerów zajmujących się zarządzaniem programami operacyjnymi polityki spójności, zgodnie z art. 11 rozporządzenia ogólnego w sprawie funduszy strukturalnych, do wykorzystania dostępnych zasobów finansowych na pomoc techniczną z tych programów na cele szkoleniowe w zakresie zarządzania związanego z tymi programami, w szczególności jeżeli chodzi o zarządzanie projektem; wzywa Komisję do zwrócenia się do państw członkowskich o zdanie szczegółowego sprawozdania ze sposobu, w jaki wykorzystwały one konkretne programy finansowe;

35. uważa, że europejskie sieci wymiany dobrych praktyk powinny zwiększać swe działania w zakresie zarządzania i partnerstwa, traktując z większą uwagą wnioski polityczne i strategiczne wpływające z wcześniejszych cykli programów, w tym powinny zapewnić publiczny dostęp do wymiany doświadczeń we wszystkich językach UE, przyczyniając się tym samym do faktycznego wdrażania dobrych praktyk;

36. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę francuskiej prezydencji Unii Europejskiej dotyczącą uruchomienia projektu opracowywania zestawu wzorców porównawczych dla zrównoważonego i solidarnego miasta, a także zwraca się o uwzględnienie w tych wzorcach wymiaru zarządzania i partnerstwa;

37. proponuje utworzenie programu wymiany analogicznego do programu ERASMUS dla przedstawicieli regionalnych i lokalnych wyłonionych w wyborach;

*

* * *

38. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Lepsze stanowienie prawa 2006 zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności

P6_TA(2008)0493

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2008 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2006 zgodnie z art. 9 Protokołu w sprawie stosowania zasady pomocniczości i proporcjonalności (2008/2045(INI))

(2010/C 15 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2005 r.: stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności — 13. sprawozdanie roczne ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 września 2007 r. w sprawie strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 67.

⁽²⁾ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 60.

⁽³⁾ Dz.U. C 187 E, 24.7.2008, s. 72.